5. Kıyası bilmek: İçtihat, bütün yönleriyle kıyası bilmeyi gerektirir.

6. Hükümlerin amaçlarını bilmek.

7. Doğru bir anlayış ve takdir gücüne sahip olmak.

8. İyi niyetli ve sağlam inanç sahibi olmak.

Bunların dışında ayrıca içtihat mertebesine ulaşabilmek için şer'i delillerden hüküm çıkarma yolları, lafızlarla ilgili kurallar, deliller arasında tercih kaideleri, hikmetü't-teşrî ve makâsidü'ş-şeria gibi konuların da bilinmesi gereklidir. Bu bilgilere sahip olmanın yolu ise fıkıh usulünü bilmektir.

NOT ALALIM

İçtihat, ayet ve hadislerden hareketle fıkhî konularda fıkıh usulü ilkeleri doğrultusunda, bütün ilmî ve zihnî gücü kullanarak yeni hükümler ortaya çıkarmaktır. Yeni hüküm çıkaran kişiye müçtehit denilmektedir.

3.1. Hz. Peygamber ve Sahabe Dönemi'nde İçtihat

İlahî vahyi en doğru bir şekilde anlayıp, uygulayan Hz. Peygamber 'in örnek kişiliği ve Kur'an'ı anlama metodu fıkıh ilmi için somut bir model oluşturmaktadır. Dolayısıyla vahyi doğru anlamanın yolu Hz. Muhammed'i doğru anlamaktan geçmektedir.

Hz. Peygamber Dönemi'ni fıkıh tarihi açısından Mekke Dönemi'nde ve Medine Dönemi'nde diye ikiye ayırmak gerekir. Mekke Dönemi'nde sahih iman ile ahlakî olgunluğun gerektirdiği ilkeler ön planda iken, hicretten sonraki Medine Dönemi'nde fert ve toplum hayatında uygulanması gereken hukukî kurallar daha yoğun olarak düzenlenmiştir.

Hz. Peygamber'e dini ve hukukî konularda sorulan sorular ya vahiy yolu ile ya da bizzat Hz. Peygamber'in ictihatı ile cevaplandırılıyordu. Mesela deniz suyu ile abdest alınıp alınamayacağı sorulduğunda Hz. Peygamber: *"Onun suyu temizdir ve ölüsü de helaldir."*[4] diye cevap vermiştir.

Resulullah'ın (s.a.v) içtihadını diğer müçtehitlerin içtihadından ayıran temel fark, vahyin kontrolünde olmasıdır. Tebük Seferi'ne katılmayanlara geçerli mazeretleri olmadığı halde izin vermesi olayında Hz. Peygamber bu kararı nedeniyle vahiyle uyarılmıştır. Ancak verilen hükmün isabetli olmadığını beyan eden bir ayet gelmediği durumlarda Hz. Peygamber'in içtihadının kesin doğru olduğu kabul edilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de; "Sana soruyorlar.", "Senden fetva istiyorlar." gibi ifadelerin geçtiği ayetlerde, bu sorular bizzat ayetlerle cevaplandırılmıştır. Örneğin, **"Sana haram ayı ve bu ayda savaşmanın hükmünü sorarlar. De ki: "O ayda savaşmak büyük bir günahtır. Fakat insanları Allah yolundan engellemek, Allah'ı**

4 Dârimî, Sünen-i Dârimî, C I, s. 86.